Ч. 66. Второк 23 марта (5 цьвітня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Росийско-японьска війна.

На поли війни, сказавши словами росийских урядових звітів, висилаюих з Мукдена і Порт-Артура. всюди спокій. Про якусь акцию японьскої або росийскої фльоти не чути нічого. Чи адмірал Тоґо схоче ще раз пробовати щастя і остаточно затарасувати вхід до пристані в Порт-Артурі? Се годі знати, але здаєсь, що він таки буде змушений до того, бо не може віяк виманити росийскої фльоти на широке море і там змусити єї до битви. Росийска фльота, хоч тепер значно скріпила ся і від часу приїзду Макарова повіяло у неї иньшим духом, не має все-таки відваги пускати ся на широке море і не відпливає дальше від берегів як на 50 морских миль, щоби могла кождої хвилі станути під обороною побережних батерий. Але все таки могло би стати ся, що коли-б японьска фльота ескортувала сухопутне війско н. пр. до берегів коло Нючванґу, росийска фльота могла би тоді наробити Японцям великого нещастя, особливо, коли би прийшло до битви під самим портом. В Нючвані стоїть тепер вже 10.000 росийского війска і около 60 пушок а крім того уставлено також далеконосні батериї побережні з пушок, які привезено з Порт Артура з понищених кораблів. Японьска фльота а з нею і перевозові кораблї могли би тоді дуже легко дістати ся в два огні. Але так само і в кождім иньшім місци може росийска фльота, хоч она тепер все ще далеко слабша від японьскої, робити Японцям великі трудности і шкоду. Японці поправді не стались ще вповні панами на мори і в тім найбільша неудача двомісячної кампаниї по їх стороні.

Як стоять воєнні діла на цілеччині, годі докладно знати, але здає ся, що Японці по першій стичці з Росиянами коло Ченджу посунулись знов дальше. Вісти з Петербурга о сьвітлій побіді росийского войска під згаданим містом показують аж надто ясно змаганє, щоби ослабити пригноблене в краю і додати відваги. Сьвітла побіда не змушує нікого уступати ся взад під охороною задної сторожі; так робить ся лиш тоді, коли неприятель напирає, або бодай єсть обава, що готов пустити ся в погоню. Впрочім новійші вісти кажуть, що Японці, відпочивши в Ченджу один день, пустились дальше до Єнчен і виперли з відтам Росиян, котрі вступили ся до Унзану. Ся вість єсть трохи баламутна. Єнчен лежить може на яких 30 до 40 кільометрів від міста Віджу над рікою Ялю і Росияни певно єго сильно укріпили та обсадили своїм войском; они би не так легко дали ся виперти звідтам, а коли би вже мусїли уступати ся взад, то чей лиш на північ до недалекого і сильно укріпленого Віджу, а не на північний всхід до Унзану віддаленого на яких 130 до 140 кільометрів. Може тут бесіда про місто Єпен, від котрого на північ може на яких 50 кільометрів далеко лежить Унзан. Був би се доказ, що Росияни запустили ся вже досить глубоко в північну Корею і будуть могли довго і успішно спиняти Японців в поході.

Що Японці будуть старати ся обійти росийскі позициї над рікою Ялю, се річ певна; але то, о скілько знає ся про рухи войск на корейскій граници взагалї, могло би їм удати ся хиба лиш далеко на північи, де позициї Росиян суть досить слабі. Тимчасом росийска армія єсть вже в поході. Єї центрум з головною кватириєю ґен. Куропаткіна знаходить ся в Ляоян. Шефом ґен. штабу при Куропаткінї єсть ґен.-майор Холщевніков, чоловік мало доси звістний, але незвичайно здібний і енерґічний. Яке становище займе дотеперішний командант манджурского войска, ґен. Лінєвич, доси ще не знати. Ліве крило тої армії опирає ся об ріку Ялю, де доси ґен.-майор Мищенко грає найважнїйшу ролю, а праве крило сягає до Нючвану. Командантами сибірских корпусів стали: Сахаров (I. корпуса), Зазулич (брат звістної Вери Зазулич, що брала участь в убитю царя Александра II., командант II. корпуса), ґен. Штгесель (III.) і Сарабаєв (IV). Командантом забайкальскої дивізиї козаків єсть ґен Реинен-

---

39)

Слїди їздця.

(Повість з англійского).

(Дальше).

Горация взяла на себе зробити почин до борби.

— Належало би сподівати ся, що ти міг би безпечно жити й без прибраної сестри. Чей же Господь Бог наділив тебе двома рідними сестрами, що мають досить образованя, аби уміли тобі голосно прочитувати книжки і ґазети, або дещо написати, коли ти проказуєш — сказала з обидженим видом.

— А з тих сестер ні одна і пальцем не рушила би задля мене — відповів Норберт.

— Бо рідна сестра не має причини тобі підлизувати ся — крикнула Клементина з обидженою повагою. — Колиб я була така бідна зависима, як Лїся Гардман, то може й уміла би лизати ся і підлещуватись, аби зловити богатство чоловіка, хоч тоді сама себе погорджувала би.

З очий Норберта на ті їдкі слова посипали ся іскри обуреня.

— Починаю розуміти, чому Лїся утікла — крикнув. — Будьте ласкаві, тітко, лист.

Обійшов стіл і станув перед тіткою Дорою, простягнувши руку по лист. Она мовчки подала єму письмо.

— Тут нема ні слова, аби єї взвали свояки з Блекфорду — сказав, перечитавши поволи і уважно лист. — І она пише, що покидає Тенґлї Манор на все. До тої постанови могла лише в той спосіб прийти, що чула ся тут нещасливою. Ще перед кількома днями була найрухливійша і найвеселійша з нас всіх — повна житя і дотепу. Чи може з вами, тітко, мала яку суперечку?

— Зі мною суперечку? Та добра дитина не дала менї ніколи найменшої причини до невдоволеня. Она така щира і добра.

— І нараз покидає все цілком несподівано. То нечуване!

— Може твої сестри щось близше о тім знають — замітила тітка.

— І менї так здаєть ся — сказав Норберт, поглянувши гнївно на Клементину. — Я лишив вас обі з Лїсию по сніданю в сальонї. Ти мусиш знати, звідки взяла ся у неї так нагле гадка в той спосіб нас покинути.

— Знаю лиш, що она задля кількох слів Горациї чи задля чогось, що я їй сказала — на всякий спосіб була то дурниця, нічого більше — отже — задля того розлютила ся і як скажена вилетїла з комнати — відповіла Тіні, удаючи цілком невинну.

— Алеж она така лагідна, що дурниці — як ти хорошо висловлюєш ся — не могли би єї були наклонити, аби покинула тітку Дору.

— З тобою она лагідна як голубка — сказала Горация — але супротив нас она не має звичаю так чемненько поводити ся.

— Горацие, як ти можеш говорити щось так несправедливого і так неправдивого! — крикнула Дора Блек. — Я знаю, як дуже терпелива була Лїся супротив вас.

— О, треба було аж терпеливости з єї сторони? — спитав Норберт, постановивши собі розслїдити цїлу тайну.

— Знаю, що обі давали Лїсї відчувати єї зависиме становище від часу, як на стілько підросла, аби то розуміти — сказала тітка Дора.

— То моіми сестрами хиба лиш погорджувати! — крикнув Норберт обурений. — Она була зависима! Она, що стала найпожиточнїйшою з нас всіх, як в тім домі жиємо — з виїмкою вас, тітко Доро! Она, що і нам і тілько иншим людям робила добродійства! І такі дві дївчини, що не знають нічого иншого крім самолюбства котрих ціле житє вертить ся лише коло заспокоєня їх дурних приих, они сьміли єї докучати! То встид і ганьба! Менї соромно за такі сестри!

Обі сестри, немов би їх що підкинуло, зірвали ся рівночасно з своїх крісел.

— Менї здаєть ся, що ми, а не Лїся, повинні були покинути той дім — відозвала ся Горация. — Нас видко тут не потребують і чим скорше звідси заберемо ся, тим лїпше. Щастя, що отець полишив нам маєток, котрий робить нас независимими. Імовірно завтра рано будемо потребувати повозу, аби від'їхати на дворець.

— Вільно вам осьмішувати себе, як хо-

кампф, а комендантом дивізиї сибірских козаків ґен.-майор Семіонов.

Против заведня стану облоги в Нючвані з российскої сторони не важив ся нікто з приятелів Японців запротестувати. Виглядає майже так, як коли б Анґлія і Америка, що перли Японію до війни з Росиєю, ставали тепер по стороні Росиї. Консуль Сполучених Держав північної Америки, Міллер повідомив оногди проживаючих в Нючвані Американців, що Сполучені Держави приймають до відомости заяву Росиї о станї облоги. Обняте власти в місті Росиянами відбуло ся зовсім спокійно і без опору. Жителї міста держать ся спокійно, лиш дехто старає ся перенести своє майно в безпечне місце. Скоро тих 11 пароходів, що тут стоять, заберуть свій набір, порт і ріка будуть замкнені мінами.

Полковник Верещаґін, що був штабовим офіцаром ґен. Куропаткіна, оголосив у „Петерб. Ведомостях" статю, в котрій остерігає перед всяким самодурством а особливо же легковаженем ворога. На вість в российских ґазетах, що Японцї не зможуть висадити на беріг більше як 200.000 войска, каже Верещаґін: На мою думку така ілюзия дуже небезпечна. Треба лиш пригадати собі послідну війну з Туреччиною. Ми тоді також говорили, що Туреччина може поставити що найбільше 200.000 войска і розпочали війну з чотирома корпусами. Наслідком того було одно розчароване за другим. Ми мусїли скріпити армію аж до 600.000, війна тревала майже два роки і коштувала два мілїярди рублів. А Туреччина то не Японія, она не має 50 мілїонів жителів, та й ми могли легко дістати ся до неї. Ми не потребували висилати свого войска 10.000 верст далеко а вели війну так сказати би у себе дома. Нинї то зовсім инакше. Мусимо сказати собі, що маємо против себе сильного і відважного противника, котрий рішив ся цїле своє єствоване наставити за успіх борби. Він мусить побідити або згинути. Чи можемо припускати, що так хитрий і зручний противник вибирав ся на війну, не знаючи своєї сили? Японцї не менше знають ся на війнї як Бури, а сї послідні мали мало що більше як 30.000 мужа а все-таки змусили Анґлїйців виставити армію в силї 250.000 мужа. Длячого маємо таїти перед собою, що Японцї на случай потреби зможуть поставити 600.000 до 700.000 мужа?

Новинки.

Львів дня 4-го цьвітня 1904.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. **Андрей Потоцкий** виїхав в суботу вечером на два дни до Кракова на сьвята і завтра вертає до Львова.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** граф **Бадені** виїхав зі Львова з синами до Болїо коло Ніцци і забавить там до 11 с. м.

— **Вісти з львівскої архієпархії.** Канонїчну інституцию на Хоросно одержав о. Алексей Пясецкий. — Завідательство прихода Дарахів одержав о. Пляґон Карпіньский. — Сотрудництва одержали оо.: Зиновій Маркевич в Теребовли, Александер Яримович в Залїзцях, Володимир Ванчицкий в Тейсарові, Алексей Пеленьский в Плаучі вел. — Призвана дотация для приватного сотрудника в Сушнї. — Презенту на приход Лопя одержав о. Казимир Савицкий, завідатель Снилова. — В пропозицию на Кудинівці приняті оо.: 1) Юліян Борачок, 2) Евгеній Тимкевич, 3) Лев Січиньский, а в списї: Теодор Гураль, Іляріон Мединьский, Іван Ілевич і Михайло Бобовник.

— **Огнї.** Дня 24 марта згоріла одна хата в Чехах під Бродами. — Того-ж дня в ночи згоріло 19 хат в Белзци в Золочівщинї. — Дня 30 марта с. р. згоріло 7 хат в Хватові коло Олеська; всї господарства були асекуровані в товаристві краківскім. Огонь вибух перед 5 годиною рано і був правдоподібно підложений злобною рукою з мімсти на хватівского війта Івана Покутицкого, котрому згоріли всї будинки, все збіже і паша, 16 овець, 2 телят і 2 безроги. З громадскої канцеляриї, що була в єго хатї, виратувано якимсь чудом заледво куфер, в котрім була каса громадска і гроші на будову церкви з деякими паперами, а решта паперів громадских згоріла. Господареви Турчиняковї згоріло сто зол. ринськиx, які тримав за образами. Склеп церковний уратовано. — В Дорожеві, самбірского пов., згоріло сими днями 10 селяньских загород, вартости до 6400 К. Огонь підложили дїти, що бавили ся сїрниками. — В Горинци, чесанівского повіта, згоріла послідними днями горальня, власність кн. Александра Понїньского. Згоріла також часть машин. Шкода в цїлости обезпечена, виносить звиш 50.000 К.

— **Виновникі з крадежи** двох листів грошевих на 8580 К, довершеної послідними днями в Рогатинї, вже викрито. Суть ними чотири драгони з рогатиньскої войскової залоги: Серафин Малош, Яким Булига, Михайло Линьский і Александер Бухер. Слїдство з ними буде вести войсковий суд.

— **Страшне убийство.** В Тячи коло Болехова найдено сими днями в страшний спосіб замордованого селянина Яця Чеглюка. Голова трупа була так розбита, що виглядала як один кусень мяса і крови. При секциї найдено 14 ран на голові і розторощене щоки. Убийства мала допустити ся родина небіжчика, жінка, зять і дочка. Жінка і дочка складають цїлу вину на зятя, але сусїди, знаючі родинні відносини, котрі чули вічні крики і сварнї в родинї, кажуть рішучо, що всї трое брали участь в тім убийстві.

— **Пожар цукроварнї.** „Новое Время" доносить з Київа, що в Корюкові, в ґубернії черниґівскій, погоріла тамошна цукроварня. Страти виносять 2 мілїони рублів, цукру згоріло за 700.000 рублів! Причина пожару незвістна.

— **Через горівку.** В Вамі на Буковинї найдено 14 марта тїло Настасї Чоснар, яка день перед тим напивала ся в вамівскім шинку Ефроіма

чете — відповів Норберт просто і вийшов скляними дверми на огород.

Ще нїколи не був так розгніваний і рідко коли міг так обидити ся. Єго почуте справедливости було до глубини уражене. Боліло єго, що має сестри, у котрих проявляє ся така грубість, простакуватість і безсердечність.

— То наслідок простого походженя, оно все мусить чимсь таким виявити ся — сказав до себе з огірченем.

Відтак згадав на Лісю, свою вірну опікунку, розумну товаришку, одиноку женщину, котра годила ся на всї єго погляда і розуміла їх. Валлї дуже єго любила, однако єго научні погляди були для неї цїлком байдужні. Хоч як була она очитана і обзнакомлена з поезиєю і взагалї з письменством, то про справи економічні і суспільні, про політику і прабительство краю, в котрім жила, майже не мала поняття.

Валлї, як він часто помічував, уважала суспільну економію за суху науку, що цїлком не дотикала єї житя, так як льоґаритми або санскрит і она все майже незамітно позїхала, коли єї суджений розвивав перед нею свої на міри і погляди.

Тимчасом Лїся була в тім напрямі цїлком инша; єї інтеліґенция показала ся більшою як Валлї, займала ся порушуваними Норбертом справами не про око, а щиро з пересьвідченя і підпирала єго своїм зацїкавленем в єго змаганях; крім того обговорювала з ним основно кожду порушену справу і нераз звертала єго увагу на недостачі або слабі сторони в єго доказах. За те був він їй не лише вдячний, але й научив ся поважати єї. І ось тепер прогнали єї з єго дому злобні натяки двох дівчат без виховання, довели єї до розпуки.

До такої тяжкої кризи не повинен він допустити. Треба було в якийсь спосіб і то як найскорше справу направити. Ходив якої пів години по огороді і мав при тім чувство, що в тім домі, в котрім перебувають єго сестри, він не видержить. І зайшов до стайнї, де якої пів години сидів коло „Ювеля", що стояв по колїна в соломі, якої єму на ніч настелено. Була девята година, коли Норберт повслі вернув до дому, де саме позапалювано лямпи.

Не пійшов до сальону, лише до комнати тїтки Дори. Чув, що она сего вечера буде волїти самоту як товариство своїх братаниць. Чувство не омилало єго. Дора Блек сидїла при прислоненій лямпі і писала лист.

— Тїточко, що гадаєте зробити з Лісею? — спитав Норберт. Він сїв коло неї і сейчас заговорив о справі.

— Як раз пишу до єї стрийка, Йосифа Гардмана. Она мусить бути у него. Инакше не знаю, де она могла би подїти ся.

— Що то за один той Йосиф Гардман?

— Ремісник. О скілько менї здаєть ся, він працює в зелїзній гутї. Дві сестри Лісї виховала єго жінка; єї брат мешкає мабуть також у стрийка. Гадаю, що Лїся на свій тихий, спокійний спосіб була дуже доброю для стрийка і тїтки, так само як для сестер і братів.

Норберт поглянув на свій годинник.

— Вже за пізно телеґрафувати, навіть хоч би я поїхав на найскорійшім кони до Гайклерку — сказав зітхаючи.

— Навіть дуже пізно. Але вистане й лист. До такого надмірного поспіху нема причини. Лїся незвичайно розумна дівчина, она й без нас зуміє уладити своє житє.

— Але ми маємо навіть дуже важну причину спішити ся — перебив їй Норберт живо. — Она анї на хвильку не повинна думати, що я і ви годимо ся на те, щоби она покинула Тенґлї. Анї одного дня, анї годинку довше як мусить бути, не можна єї полишити в тїй гадцї. Нехай не думає, що ми єї вигнали — моя бідна Лїся — найлїпше, найщирійше сотворінє на сьвітї Божім.

Гадка, що так зле поводжено ся з нею, незвичайно єго боліла; з вогкими очима зірвав ся з крісла і почав скоро проходжувати ся по комнатї.

— Чи хоч здогадуєте ся, тїточко, що моїм сестрам так дуже на нїй не подобає ся? Або длячого они так підло супротив неї поводили ся? — спитав вкінцї.

— Підло не скажу, то троки за остро — сказала тїтка, усьміхаючи ся задля єго прудкости. Они не були нїколи надто вічливі для неї і старали ся все дати їй відчути ріжницю в єї становищи а їх, хоч я робила всьо, що могла, аби їх всї три виховати як цїлком рівні. Може брали менї за зле, що я так любила Лїсю, хоч Бог сьвідок, я їх всїх люблю. Від часу твоєї недуги они заздрістні на твою прихильність для неї; їм здаєть ся уявило ся, що ти більше єї цїниш як їх.

— І так правда — сказав Норберт. — Она одна більше варта, як цїла фіра таких дївчат як они. Між тисячами ледве така одна найде ся. По Валлї она найлюбійша дївчина, яку я коли пізнав. Але длячого мають бути заздрістні на Лїсю, котру я уважаю моєю прибраною сестрою?

Дора, що при перших словах Норберта ликувала, при кінцї єго бесїди розчарувала ся.

— Твій подарунок — кінь і візок — почала.

— Они чей не такі погані, аби за те на неї гнївати ся. Пригадую собі, що Клементина поводила ся дуже сьмішно, як довідала ся о конях; але я гадав, що она лиш так жартує.

— Такі жарти могли бідну Лїсю вигнати. Вражлива і горда дївчина не лишилась би в домі чоловіка, коли би їй докорювано, що она заставляє на него свої сїти — відповіла тїтка, глядячи в лице Норберта.

— Она на мене заставляє сїти! То надто сьмішне! — крикнув Норберт. — Кождий, що мене знає, знає також, що я залишив всякі гадки о подружу — що і залицяне і женитьба вже цїлком покінчили ся в моїм житю.

— Однако лучає ся, що молодий чоловік від такої недуги серця як твоя вилїчить ся і найде нераз щастє, де найменше би того сподївав ся.

— Я не з тих і Лїся знає о тім. Я говорив щирійше з нею, як з ким небудь иншим —

Табака та вже до дому не дійшла, але замерзла серед дороги.

— **Арештоване опришка.** З під Борщева пишуть до „Діла“: В вересни м. р. напала шайка опришків в Бесарабії одного богатого лісничого в цїли рабунку. Вчасно донесено о наміренім нападі на поліцейску сторожу і та в числї 9 чоловіка окружила двір. Коли розбійники напали на двір, зловлено двох, одного вбито на смерть, а двох утікло до Австриї. З тих одного зловлено таки на Буковині і замкнено в арешті в Садаґурі. Там пересидїв він коло 4 місяців в слїдчій вязници а вкінци, обманувши дозорця, утік до Галичини. В Борщеві зголосив ся у старостві дезертиром і яко такий став на службу у повітового ветеринаря. Сей спостеріґши у него висшу інтеліґенцию, як у звичайних слуг, відступив его оо. Василиянам в Михайлївцї. Тут умів собі мнимий дезертир зискати довіре і по короткім часї віддано ему надзір над господаркою. Та не довго судило ся ему заживати спокою. В місяць по его прибутю т. е. 26 с. м. приїхали жандарми з Садаґури і з Мельницї, а з ними росийский поліцейский (жандарм) Пилип Михайленко одітий по цивільному, котрі его арештували та відставили до границї. Арештований називав ся Володимир Александрович Томашевский, хоч се его прибране імя, бо властиве імя Александер Гончаров. На Буковинї називав себе Даскал і є родом з Рашкова в Бесарабії, де его батько є пачкарем. Арештований має хороший почерк письма, а інтеліґенцию о много перевисшає нашого звичайного селянина. Говорить по росийски і по малоруски. Після зізнань жандарма мав він там замордувати 7 людий.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Берлин 3 цьвітня. Росия постановила збільшити фльоту коштом 300 міліонів. Мають бути побудовані 16 панцирників і значне число торпедовців.

Мессина 3 цьвітня. Цїсар Вільгельм приїхав о 10 год. 30 мін. до Джардіні, а відтак поїхав повозом до Таорміни, де оглянув старогрецкий театр і зробив кілька фотоґрафічних знимок.

Монастир 3 цьвітня. З причини безнастанних замахів і байдужности цивільних аґентів настало тут таке заворушене, що Европейцї боять ся виходити з домів і єсть обава, що готова вибухнути якась ворохобня.

Льондон 3 цьвітня. Наспіли тут вісти, після котрих Японцї поспішними маршами ідуть над ріку Ялю. Перша і пята дивізия піхоти машерують тепер з Уквану до Канґе, звідки будуть старати ся перейти через ріку Ялю мабуть коло Варітсаґов(?) або коло Танґенков(?), щоби обійти росийські позиції, на котрі ґенер. Іноує машерує з 12 дивізиєю в простій лінії.

Льондон 3 цьвітня. Сими днями має приїхати до Нючвана ґен. Куропаткін. Росияни сконцентрували там 10.000 войска і 60 пушок.

НАДІСЛАНЕ.

майже як з братом. То ганьба, що мої сестри переслїдували еї такими підозрінями. Анї поведене Лісї, анї моє не давало до того ніякої причини.

— Знаю — відповіла тїтка Дора тихо.

— А я розвідаю завтра в Блекфордї, де мешкає той Йосиф Гардман і привезу Лісю до дому.

— Чи не гадаєш, що в таким случаю підозріне твоїх сестер стане ще сильнійшим? — спитала тїтка.

— Що мене обходить їх підозріне!

— А не пошкодиш Лісї в очах наших людий? Ти знаєш, що она нікoли не може бути для тебе чимсь більше як прибраною сестрою. Але другі люди будуть Бог знає що о тім гадати і будуть виговорювати сплетнї. Може би було лїпше, коли-б я поїхала по Лісю до Блекфорду.

— Так, то було би лїпше. Лісї без сумніву то лїпше подобалось би. Я навіть прийшов сюди з наміром просити вас о те. Коли завтра, дорога тїточко, поїдете до Блекфорду і опрете ся, аби она сейчас з вами вернула, то буду вам вічно вдячний за те.

Обійняв тїтку на знак, як богато ему на тім зависїло.

— Дорогий Норберте, до вдячности нема тут ніякої причини — сказала Дора і усьміхнула ся до него. — Менї самій зависить на тім більше як тобі, аби Ліся вернула сюди. На всякий спосіб дуже красно з твоєї сторони, що еї добро так тобі на серцю лежить.

— Я був би хиба без милосердія, коли би по тім всім, що она для мене зробила, не займав ся еї долею і не поважав еї.

XVI.

З тяжким серцем покидала Ліся того злотливого пополудня Тенґлї Манор. Гордість додавала їй фальшивої сили. Вправдї була она все дівчиною сильної волї, що уміла побороти противности і володїти над своїми чувствами; однако тілько рішучости і відваги як того дня она ще нікoли не потребувала. Она прийшла до пересьвідченя, що коли би ще побула ще один день в домі Норберта, утратила би сама перед собою всяке поважане. Еї явно і в грубо обидливий спосіб обжаловано, що в хитрий і підступний спосіб старає ся зловати его в свої сїти. Лише коли сейчас покине той дім — коли на цїле своє житє вийде Норбертови з очий, задержить свою честь.

— За трийцять або сорок лїт — сказала до себе, закладаючи на голову свій повстяний капелюх і одягаючи ся в плащ — коли перебю ся через то тяжке житє і виборю собі своєю працею поважне становище, можу важити ся відвідати его і попросити, аби знов навязав зі мною зносини. Тимчасом, як надію ся, стане він славним може міністром і спасителем того краю. Ах, як гордилась би я его славою, навіть коли би мої чувства мали притупіти від працї і старости.

Она була в станї того сильного подразненя, в котрім гадки і образи зміняють ся в скорій черзї.

— Бідний Норберт — зітхнула, задержуючи ся при пакованю своїх річий — менї здає ся, що він трохи відчує брак мене.

Коли було для неї болючим розставати ся з Норбертом, то о скілько більше болючою мусїла бути для неї розлука з еї приятелькою і покровителькою, з тою, у котрої найшла любов і опіку матери, товариство і співчуте сестри. Ліся бояла ся займати ся довго гадкою о прощаню з тїткою Дорою. Она потїшала себе надією, що не мусить на віки розставати ся з нею. Они могли деколи стрічати ся, а навіть якийсь короткий час разом жити. Лише з Норбертом розставала ся на все.

— Нї за що в сьвітї не хотїла би я, аби ті безсердечні дівчата гадали, що я лиш так удавала, немов би хотїла відійти — сказала до себе. — Мушу так робити, аби знали, що я справдї так думала.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 жовтня 1903 після середно-европ. часу.

посп. відходить	особ.	Зі Львова
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мукачa, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновоць, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6·40	„ Лавочного, Мукачa, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	10·42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Заліщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що неділї)

посп. приходить	особ.	До Львова
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава. Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
		Ніч
	10·—	З Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Коломиї
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Виданя
Руского педаґоґічного Товариства
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові виданя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточки 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Виданя без образків.

***Молитвеник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. А. Кельнер**: Коротка істория педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко**: Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко**: Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землі 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский**: Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур**: Олімпія 40 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулівера до великанів 50 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзіньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпровоі Чайки**: Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич**: Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капці 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко**: Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка**: На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р**: Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. ***А. Кримский**: Переклади 40 с., опр 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін**: Байки 30 с. ***Марко Вовчок**: оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Боренко**: істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалів Стефан**: На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский**: Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. *Малий сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич**: Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилі**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. ***Дніпровоі Чайки**, Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до біблїотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, з власної пасіки 5 клґр. **лиш 6 корон** franco. Вода медова найліпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о меді варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ**, ем. уч. Іванчани.

Аптика в Королівці
В. АЛЕРГАНДА
поручає
АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найцілющійших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зіля, грудні сироци і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцінені при катаральних болїзнях легких і проходів віддихових, при кашлю, хрипці і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зіль тих заварює ся в шклянці кипячої води і той відвар пє ся в літнім стані рано і вечером

Ціна 50 сот.

Одинокую

МАСТЬ НА ВІДМОРОЖЕНЄ

висилає

Володислав Котульский

(1 К. 20 с.)

ОЗЕРЯНИ коло БУЧАЧА.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — приниме пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижневника Ілюстрованого“ До „Народної Часописи“ і Ґазети Львівскої“ може приймати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Єверским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Ціна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.
Набути можна у
Антона Хойнацкого
Львів. ул. Руска ч. 3.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Надопада. (Телефона число 527).